

O zadevah američanskih trt

razpošilja društvo za varstvo avstrijskega vinarstva okrožnico z naslednjo vsebino: Društvo naročilo je v letu 1886. z dovoljenjem vis. c. kr. kmetijskega ministerstva 150.000 kolčev (rezanic) američanskih trt od sorte „Riparia sanvage“ in pa nekaj družih sort, ki so ob enem tudi sposobne za pridelovanje vina. Od teh trt naročilo je društvo 100.000 iz Francoskega, 50.000 pa iz Amerike. Trte, koje so prišle naravnost iz Amerike so bile sploh všeč zaradi njih lepote, in ker so zavite v mah in pesek, uže semkaj skoraj ukorenjene dospete. Cena teh trt, ki je bila v Trstu 20 gld. za tisuč, naredi se ve da, da se jih bodo zamogli posluževati le premožnejši vinogradarji.

Za hitro obnovljenje vinogradov so pa te trte posebne vrednosti, ker so sposobne precej za požlahnitev in zamorejo prihodnje leto uže posajene biti.

Iz Francoskega došle američanske trte stanejo na mestu 9 do 15 gold. tisoč, a so vinogradarje iznenadile zaradi njih drobnosti. Pozneje se je pa pokazalo, da se te trte vzlic njih drobnosti prav dobro pognale in naredila se je izkušnja, da Riparija se tem hitreje in boljše ukorenichi, čem drobneja je kolč (rezanica).

Iz neokuženih krajev je društvo tudi nekaj kolči dobilo. Tako je dobila iz kraljevega vrta v Potsdamu 11.500 rezanic, katere je društvo porabilo v svoji družbeni trtnici v Schwechatu.

800 trt, katere je društvo dobilo od kneza Schwarzenberga in 3900 trt iz Ptujra razdelilo je društvo.

Pokazalo se je, da se ni zamoglo zadostovati naročitvam iz še ne okuženih krajev ter da se bodo naročitve še le sedaj izvršile.

Vodstvo društva vabi podružnice društva in ude, da naj naročitve naravnost na društvo pošiljajo in ob enem naznanijo ali želijo trte iz Amerike ali iz Francoskega.

Vsak naročnik dobil bode precej doposlan blanket, katerega naj z zavezo podpiše, da bode trte rabil le za-se, ker to c. kr. kmetijsko ministerstvo zahteva.

Naslov društva je: Verein zum Schutze des österreichischen Weinbaues in Wien, I. Herrengasse Nr. 13.

Bučelarstvo.

Med gospodarskimi strokami je bučelarstvo tista, ki z malimi stroški pomaga do največih dohodkov. Za druge stroke: konjarstvo, govedarstvo, ovčarstvo, svinjerejstvo itd. treba mnogo kapitala, za vrdrževanje mora zopet biti precej denarja. Drugače je z bučelarstvom. Tukaj se z malimi denarji uže do znatnih dohodkov pride, škode bodo posestniki malo kedaj imeli, za uzdrževanje treba le malo truda in pičlo denarjev, za pašo pa ljubi Bog skrbi, kajti po travnikih in livadah, gozdih in njivah najde bučela zmiraj pokrito mizo. Za se potrebuje le malo in daje torej primeroma največjih čistih dohodkov.

Bučele spravljajo skupaj strd, ki bi sicer v izgubo šla. Vrhu tega koristijo kmetovalcem neizmerno še na drug način, ki pa je premalo znan. Drobne bučelice namreč pomagajo ploditi se sadnemu drevju pa tudi drugim rastlinam, ki bi sicer neoplojene, torej nerodovitne ostale. Bučele namreč obletavajo mlado cvetje posameznih rastlin od jutra do večera, kedar strd nabirajo. Med tem delom prime se njih cvetni prah rastlin, kateri za tem s plodovimi brazdicami v dotiko spravljajo in oplojenje umogočijo. Na tisoče cvetov se tako oplodi, ki bi sicer neoplojeni ostali.

Isto potrjujejo izkušnje. V krajih, kjer marljivo gojijo bučele, rodi sadovno drevje veliko bolje, kakor tam, kjer bučel nimajo. Po nekotih planinskih dolih bila so zastonj vsa prizadevanja uvesti lepo sadjarstvo. Ko so pa bučele tje spravili, je vse prospevalo. Tudi znanstveno je blagodejni vpliv bučel tukaj uže dokazan. Bistroumni angleski prirodoslovec Darwin je dal prešteto število bele in rudeče detelje s finim pajčolonom zagrniti, da bučele niso mogle cvetja obirati. In zopet blizo tam je dal bučelam prosto obletavati deteljno cvetje. Učinek je bil čuden: od 100 rastlin bele detelje, od bučel svobodno obletavane, dobil je 2290 kaljivih deteljnih zrn, od 20 belih deteljnih rastlin, ki so bile s pajčolonom pokrite, pa niti enega zrna kaljivega ni prejel. Isto tako je bilo z rudečo deteljo, 100 rastlin od bučel obiskovanih je dalo 2700 kaljivih zrn, 100 rastlin s pajčolonom pokritih, do kojih torej bučele niso mogle, pa ni dalo niti enega kaljivega zrna.

Iz teh poskusov je torej jasno in očividno, kolike važnosti so bučele za vspešno oplojevanje rastlin.

Gospodarske izkušnje.

Pitna voda za prešiče.

Čeravno dobiva prešič uže med svojo krmo mnogo vode, vendar ima on vedno, posebno pa v vročem poletnem casu poželenje po sveži, dobri pitni vodi. Posebno povdarjamo, da mora biti voda sveža (frišna) in čista, ker marsikdo napačno misli, da je prešič le zadovoljen, ako se v nesnagi valja in daje prešiču obstano ali mlakužno vodo. Se ve da, ako prešiču sploh ne damo nič pitne vode, potem si mora svojo žejo ohladiti z gnojnico, in sicer na kvar svojemu zdravju. Naj vsak gospodar le enkrat skusi ponuditi prešiču pitno vodo in prepričal se bode na svojo korist, kako rad bode prešič pil dobro vodo, kako hlastno se jo bode napil in kako okrepcan se bode zopet vlegel v steljo. Ko bi naši gospodarji naš svet v resnici izpelevali, koliko manj bi prešičev poginilo in koliko hitreje bi se prešiči odebelili.

Konjem narediti lepo svitlo dlako.

Pred spomladjo in pred jesenjo skuhati je za vsacega konja na teden dvakrat do trikrat eno pest lenega semena v sedmih litrih vode. To vodo daje se konjem skozi štiri tedne piti in spreminjanje dlake se hitro vrši, konji ne obolē, kakor je navadno v tem casu ter dobē lepo dlako.

Da se malta od sten v hlevu ne kruši,
primešati je malti precej veliko saj, s tem se okrušenje zapreči in stena lična ostane. Se ve da je treba potem steno prebeliti z navadnim beležem.

Prodaja plemenske govedi v Postojni.

V četrtek 23. t. m. dopoludne ob 9. uri bode v Postojni javna dražba plemenske govedi muricodolskega, to je, sivega rodu, nakupljene iz državne subvencije. Goved bode postavljena na dražbo za polovico kupne cene; pravico kupiti to goved imajo pa le kranjski gospodarji, koji se zavežejo, kupljenega bika ali junico najmanj dve leti za pleme obdržati.

Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe za Kranjsko.